

mente, det var urigtigt, at man ikke var naaet til at køre med ubelukkende Godstog paa Korsørlinien, i alt Fald til Roskilde og vel ogsaa paa Nordbanen. Deri giver jeg det ærede Medlem fuldstændig Ret, det er netop en af de Foranstaltninger, som der er den allerførste Grund til at tage under Overvejelse, om det ikke var rigtigt at gaa over dertil. Smidtidigt, vi have jo hidtil her i Landet haft den Sædvane, at rejsende kunne blive befordrede med ethvert Tog. For øvrigt er det ikke saa let at komme bort fra det, men jeg indrømmer, at det er et Punkt, der i højeste Grad fortjener Overvejelse, men ingenlunde, at det er noget, der særlig kan fremdrages som et Bevis paa Udygtighed hos Jærnbanebestyrelsen, at man endnu ikke er naaet til saadan Separering af Togene, som man tender andre Steder, og som godt i visse Tilfælde kunde være heldig hos os. — Det ærede Medlem mener dernæst, at man burde i en ganske anden Grad have Opmærksomheden henvendt paa at faa Dobbeltspor helt fra Roskilde til Korsør, det skulde man gøre frem for at komme med Forslag om en Jærnbane fra Ringø til Nyborg. Jeg skal gøre opmærksom paa, at dette er et tidligere lobet Forslag, et Anlæg, der tidligere er bebudet vedkommende af Regeringen. Det kan være, at der er andre Medlemmer her i Salen, som have den Mening, ja maaste Rigsdagen i det hele, at man skal fremme ny Anlæg i Stedet for stærkere at udvilde de bestaaende Anlæg, men i øvrigt er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at det er overmaade ønskeligt at have Dobbeltspor indtil Korsør, men absolut nødvendigt tror jeg ikke, det er. Det vil erindres, at for nogle Aar siden fik man Vigespør paa forskellige Steder, ogsaa uden for Stationerne. Der er altsaa temmelig mange Vigespør paa denne Linie, og det er noget, der til en vis Grad bøder paa Manglen af Dobbeltspor, om jeg end indrømmer, at det er et ret daarligt Surrogat. Smidtidigt er der hos mig et meget levende Ønske om at komme til at fremme et Forslag om Dobbeltspor paa Linien Roskilde—Korsør, saa dersom det ærede Medlem da vil hjælpe til i den Retning, skal jeg ikke have noget derimod. Hvornaar et saadant Krav kan stilles, skal jeg naturligvis ikke sige noget om, thi der er jo en stor Mængde Krav, der skulle fyldestgøres paa Jærnbaneområdet, og det gælder om at have Øje for, hvilke der til enhver Tid skulde holdes frem, og der er meget betydelige Krav, f. Eks. ved København, som man maaste dog kan blive nødt til at søge fyldestgjorte, før man gaar

til den omtalte meget nyttige Foranstaltning.

Saa siger det ærede Medlem, at Køre-hastigheden overholdes ikke for Godstogene; den kan stige op til 10 Mil, men er normeret til 6. Det er meget muligt; det skal jeg ikke sige noget om. Det er et Spørgsmaal, som vistnok for Resten vil kunne oplyses med nogenlunde Sikkerhed, hvis man ønsker det oplyst. Jeg tør ikke høre mig om et saa specielt Spørgsmaal, men jeg kan ikke se, at det er en af de aller alvorligste Anker. Det kan gerne være, at det koster noget mere, og at det slider noget mere paa Materiellet og Stakkerne, men her kommer det ulykkelige med denne Sammenblanding af Gods- og Persontog og Manglen af Dobbeltspor paa visse Strætninger. Kan man komme bort fra det, kan man ogsaa indrette sig paa en bedre og mere økonomisk Maade.

Saa antede det ærede Medlem over den store Lüksus med flere Konduktører, som der er paa Jtogene her paa Sjælland, og da særlig paa de Jtøg, hvor Folk ikke have Lejlighed til at stige ud og ind, eller i alt Fald kun undtagelsesvis; der kunde de undværes. Det kan gerne være, at man kan undvære en Mand; det kan man ikke forlange, at jeg skal sige i dette Øjeblik, men jeg tror ikke, man kan undvære flere. Jeg skal gøre opmærksom paa, at hvis vi vilde indrette os her i Landet, som man gør i England med Hensyn til Togledsagelse, med Hensyn til Anvisning og Paapasselighed, med Hensyn til Ekspedition af Rejsegods, med Hensyn til Krav paa, at Folk selv skulde finde ind i Togene og ud af dem og i det hele taget hjælpe sig selv, saa vilde vi komme tilkort. I saa Henseende er man her i den Grad forvænt, at hvis der ikke paa hver Station raabes og klinges: „Her holde vi!“ saa klages der paa Stedet. Vi ere fra først af komne ind paa et ganske andet System af detailleret Paapasselighed og Opmærksomhed mod Personerne, og jeg tror ikke, vi komme bort fra det.

Saa ankede det ærede Medlem over Overbanemesterinstitutionen. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at Statsbanerne have altid haft en Overbanemesterinstitution, medens det er mig fuldt bekendt, at man paa den sjællandske Jærnbane havde Banemesterinstitution. Hvilken af disse der nu var den bedste, skal jeg ikke her paatage mig at sige i dette Øjeblik; jeg maa dog antage, at det er vel overvejet, naar man er gaaet til Overbanemesterinstitutionen. Jeg tror ogsaa, den har sin Betydning, og jeg tror, det ærede Medlem sætter de Formænd, der